

מַתְּ סִרְדֵי דְדִרְתָּא יַת עֲמוּדָהָּ וְיַת סַמְכָהָּ
וְיַת פְּרָסָא לְתִרְעָה דְרִתָּא יַת אֲטוּוּנְהֵי וְסַפְכָּהָּ
וְיַת כָּל מְגֵי פְלִחָן מִשְׁכָּנָא לְמִשְׁפַּן זְמָנָא :

מא ית לבושי שמושא לשמשא בקודשא ית
לבושי קודשא לאהרן כהנא ונת לבושי
בגוהי לשמשא :

מב ככל די פקיד יי ית משה כן עבדו בני
ישראל ית כל פלחנא :

מג ויחזא משה ית כל עבדתא והא עבדו
יתה פמא די פקיד יי כן עבדו ובריהו יתהון
משה :

יש"י « ויברך אתם משה • אמר להם: יהי רצון שתשרה שכינה במעשה ידיכם, (תהלים ז): "ויהי נעם ה' אלהינו עלינו וגו'", והוא אחד מי"א מזמורים שבתפלה למשה.

~ נקודות משיחות קודש ~ (לקוטי שיחות יא עמ' 171)

והוא אחד מאחד עשר מזמורים שבתפלה למשה (רש"י לט, מג) וקשה, לשם מה מציין רש"י דבר זה, והרי פסוק זה מופיע בסיום "תפלה למשה" עצמו. ויש לומר: אם היה רק זה המזמור של משה, היה אפשר לומר שהתחלת המזמור הוא, אכן, של משה, אבל סיומו הוא מה שענו בני ישראל על דבריו. אבל כיון שגם המזמורים שלאחר זה אמרם משה, מובן שגם מה שכתוב באמצע - הכל הוא מדברי משה.

♦ יום חמישי כ"ז אדר א' ♦

א ומליל יי עם משה למימר:

ב ביומא ירחא קדמא בחד לרחא תקים
ית משכנא משפן זמנא :

ג וישושי תמן ית ארונא דסהדותא ותשל על
ארונא ית פרקתא :

מ (א) וידבר יהוה אל-משה לאמר:

(ב) ביום-החדש הראשון באחד לחודש תקים את-
משכן אהל מועד:

(ג) ושמת שם את ארון העדות וסבת על-הארון
את-הפרכת:

יש"י « וסבת על-הארן • לשון הגנה, שהרי מחצה היתה.

רש"י כפשוטו - מהדורת לשם

מ (ג) וסבת על הארון את הפרכת.
אף שהפרכת לא היתה פרוסה על
הארון אלא כנגדו, נאמר לשון
'וסבות', לפי שהוא לשון הגנה,
שהרי הפרכת מחיצה היתה כנגד
הארון, וכל דבר המגן, בין שהוא
מלמעלה, ובין שהוא מן הצד או
כנגדו, נופל בו לשון 'סבת' (רש"י לעיל לה,
יב הזכרון); תורה ד

במלאכת המשכן - 'בוננה עלינו',
והשנית, שתשרה שכינה במשכן -
'בוננהו' (רש"י שם). ומזמור זה שנאמר
בו נוסח ברכה זו, הוא אחד מי"א
מזמורים שבתפלה למשה' - י"א
המזמורים בתהלים (פרקים צ"א), שמשה
רבינו אמרם, כפי שפותח המזמור
הראשון 'תפלה למשה איש האלהים'
(ספרא) (רש"י שבעות טו ב"ב); תורה א

(מג) ויברך אותם משה. מה ברכה
בירכם? אמר להם: יהי רצון שתשרה
שכינה במעשה ידיכם, 'ויהי נעם ה'
אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה
עלינו, ומעשה ידינו כוננהו' (תהלים ז, יז)
- והא נועם שכינתו של הקב"ה שורה
עלינו, והקב"ה יכונן ויעמיד את
מעשה ידינו [וכפל הלשון ב' פעמים:
האחת, שתהא ברכה במעשה ידינו